

Enhed og brudte relationer

Ugens vers

"For mens vi endnu var hans fjender, blev vi forliget med Gud, ved at hans søn døde; så skal vi så meget mere, når vi er forliget med Gud, frelses, ved at han lever" (Rom 5,10).

Introduktion

Som vi har set var forholdet mellem de troende af og til anspændt selv efter Pinsedagen. Det Nye Testamente beskriver gentagne eksempler på, hvordan kirkens ledere og individuelle medlemmer ordnede sådanne udfordringer. De principper, vi finder der, er yderst værdifulde for kirken også i dag. De viser de positive resultater, som kan opnås, når vi bruger bibelske principper til at løse konflikter og bevare vores enhed i Kristus.

I denne uges studium skal vi fokusere på genoprettede personforhold, og hvilken indflydelse vores medmenneskelige forhold har på vores enhed i Kristus. Helligåndens arbejde indbefatter at bringe mennesker nærmere til Gud og til hinanden. Det indebærer, at barrierer både i vores forhold til Gud og til hinanden nedbrydes. Kort sagt er det bedste eksempel på evangeliets kraft ikke nødvendigvis, hvad kirken siger, men hvordan den lever.

"Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden" (Joh 13,35). Uden en sådan kærlighed vil al vores snak om enhed i kirken være nytteløs.

Ugens tekster

- 2 Tim 4,11
- Filem 1-25
- 2 Kor 10,12-15
- Rom 5,8-11
- Ef 4,26
- Matt 18,15-17

Genoprettede venskaber

Paulus og Barnabas arbejdede sammen i at vidne om Jesus. Men de havde en uoverensstemmelse med hensyn til, om de kunne have tillid til en, der var så bange som Johannes Markus (ApG 15,36-39). De eventuelle farer forbundet med at forkynde evangeliet havde på et tidspunkt fået Johannes Markus til at desertere fra Paulus og Barnabas og rejse hjem (ApG 13,13).

"Denne svigten fik for en tid Paulus til at bedømme Markus på en negativ og til og med hård måde. Barnabas derimod var mere tilbøjelig til at undskylde ham på grund af hans manglende erfaring. Han var ivrig efter, at Markus ikke skulle forlade tjenesten; for han så i ham egenskaber, der ville gøre ham til en nyttig arbejder for Kristus." (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s. 170).

Selv om Gud brugte alle disse mænd, var det nødvendigt, at deres uoverensstemmelser blev løst. Apostlen, som forkyndte nåde, havde brug for at vise nåde over for en ung prædikant, som havde skuffet ham. Tilgivelsens apostel havde brug for at tilgive. Johannes Markus voksede under Barnabas' bekræftende vejledning (ApG 15,39), og med tiden blev Paulus' hjerte åbenbart rørt over forandringerne.

Kol 4,10-11
2 Tim 4,11

Hvordan ser vi i Paulus' breve til Timotheus og menigheden i Kolossæ hans fornyede forhold til Johannes Markus og hans nye tillid til den unge prædikant?

Selv om vi ikke har mange detaljer med hensyn til Paulus' forsoning med Johannes Markus, er Bibelens fremstilling tydelig. Johannes Markus blev en af apostlens loyale medarbejdere. Over for menigheden i Kolossæ anbefaler Paulus ham højt som en, der "arbejder sammen med" ham. Mod slutningen af Paulus' liv opfordrede han Timotheus på det kraftigste til at bringe Markus med til Rom; for han "er mig til god hjælp i tjenesten" (2 Tim 4,11). Paulus' tjeneste blev beriget gennem den unge forkynder, som han tydeligvis havde tilgivet. Skellet mellem dem var blevet fjernet, og de var i stand til at arbejde sammen i evangeliets tjeneste. Uanset, hvad problemet havde været, og hvor berettiget Paulus havde ment, at hans tidligere holdning over for Markus havde været, var det alt sammen nu blevet løst.

Til at
tænke over

Hvordan kan vi lære at tilgive dem, der har såret eller skuffet os? Hvorfor indbefatter tilgivelse ikke altid en fuldstændig genopretelse af et tidligere forhold? Hvorfor behøver det heller ikke altid at være tilfældet?

Fra slave til søn

Mens Paulus var fange i Rom, mødte han en bortløben slave, der hed Onesimus, som var flygtet fra Kolossæ til Rom. Paulus opdagede, at han personligt kendte Onesimus' herre. Brevet til Filemon er Paulus' personlige appel til sin ven om et genoprettet forhold til hans bortløbne slave.

Personforhold var vigtige for Paulus. Apostlen vidste, at brudte forhold er ødelæggende for åndelig vækst og enhed i kirken. Filemon var en af lederne i kirken i Kolossæ. Hvis han følte bitterhed over for Onesimus, ville det påvirke hans kristne vidnesbyrd og menighedens vidnesbyrd til det ikke-troende lokalsamfund.

Filem 1-25

Hvilke vigtige principper for genoprettede personforhold finder vi her? Husk, nøgleordet er principper.

Ved første øjekast virker det overraskende, at Paulus ikke talte kraftigt imod slaveriets ondskab. Men Paulus' strategi var meget mere effektiv. Ideelt set nedbryder evangeliet alle klasseskel (Gal 3,28; Kol 3,10-11). Apostlen sendte Onesimus tilbage til Filemon, ikke som slave, men som sin søn i Jesus og som "en kær broder" i Herren for Filemon (vers 16).

Paulus vidste, at bortløbne slaver havde en dystre fremtid. De kunne på et hvilket som helst tidspunkt blive fanget. De var dømt til et liv i armod og fattigdom. Men nu kunne Onesimus, som Filemons broder i Kristus og som villig arbejder, få en meget bedre fremtid. Han kunne sikres mad, husly og arbejde under Filemon. Genoprettelsen af et brudt forhold kunne få dramatiske følger for hans tilværelse. Han blev Paulus' "trofaste og kære broder" og hans medarbejder i evangeliets tjeneste (Kol 4,9). Paulus var så ivrig, så fast besluttet i sit ønske om forligelse mellem dem, at han var villig til ud af egen lomme at betale ethvert økonomisk udlæg, som kunne være opstået på grund af det, der var sket mellem disse to Jesu efterfølgere.

Til at tænke over

Hvordan kan de bibelske principper, som kommer til udtryk her, hjælpe os til at takle eventuelle belastninger og pres, ja måske endda brud i dit forhold til andre? Hvordan kan disse principper forhindre, at enheden i din lokale menighed bliver ødelagt?

Åndelige gaver til enhed

1 Kor 3,5-11;
12,1-11
2 Kor 10,12-15

Som vi så i et tidligere studium, havde menigheden i Korinth store problemer. Hvilke principper for helbredelse og genoprettelse, som er livsvigtige for enhed i kirken, opstiller Paulus i disse tekster?

I disse afsnit opstiller Paulus afgørende principper for enhed i kirken. Han fremhæver, at Jesus benytter forskellige arbejdere til at udrette forskellige tjenester i sin menighed, selv om hver enkelt af dem arbejder sammen med de andre i at opbygge Guds rige (1 Kor 3,9).

Gud kalder os til samarbejde, ikke konkurrence. Den enkelte troende har fået gaver fra Gud til at samarbejde i tjeneste for Kristi legeme og tjeneste for samfundet (1 Kor 12,11). Der findes ikke større eller mindre gaver. Alle er nødvendige i Kristi kirke (1 Kor 12,18-23). Vores gudgivne gaver skal ikke bruges for i selviskhed at fremhæve os selv; de er givet af Helligånden til tjeneste i evangeliets udbredelse.

Al sammenligning med andre er uklog; for det vil enten få os til at føle os modløse eller overlegne. Hvis vi synes, at andre er os langt overlegne, vil vi føle os modløse, når vi sammenligner os med dem, og kan let blive mismodige i den tjeneste, vi udfører. Og hvis vi på den anden side mener, at vores indsats for Kristus er mere effektiv end andres, vil vi blive stolte; og det er noget, en kristen aldrig bør være.

Begge holdninger svækker vores effektivitet for Kristus og det fællesskab, vi har med hinanden. Når vi arbejder inden for den indflydelsessfære, som Kristus har givet os, vil vi opleve glæde og tilfredshed i vores vidnesbyrd for Kristus. Vores arbejde vil komplementere andre medlemmers indsats, og Kristi kirke vil tage kæmpeskridt fremad for Guds riges udbredelse.

Kan du komme i tanker om nogen, der havde en åndelig gave, der gjorde dig misundelig? Måske er det ikke så svært! Eller hvor ofte har du følt stolthed over de gaver, du har, i modsætning til andres? Pointen er, at Paulus' bekymring er en altid tilstedeværende virkelighed for os syndige mennesker. Hvordan kan vi, uanset, hvilken side vi falder til, lære de uselviske holdninger, der er nødvendige for at opretholde enhed i Kristus?

Til at
tænke over

Tilgivelse

Hvad er tilgivelse? Retfærdiggør tilgivelse et menneskes opførsel, som har behandlet os forfærdeligt? Er min tilgivelse afhængig af overtræderens anger? Hvad nu, hvis den, jeg er vred på, ikke fortjener min tilgivelse?

Hvordan kan følgende tekster hjælpe os til at forstå den bibelske opfattelse af tilgivelse?

Rom 5,8-11
Luk 23,31-34
2 Kor 5,20-21
Ef 4,26

Kristus tog initiativet til at forlige os med ham. "Guds godhed vil føre dig til omvendelse" (Rom 2,4). I Kristus blev vi forligt med Gud, mens vi endnu var syndere. Vores omvendelse og bekendelse skaber ikke forligelse. Det gjorde Kristi død på korset. Vores del består i at tage imod det, der blev gjort for os. Det er rigtigt, at vi ikke kan få tilgivelsens velsignelse, før vi bekender vores synd. Men det betyder ikke, at vores syndsbeholdelse skaber tilgivelse i Guds hjerte. Tilgivelse var hele tiden i Guds hjerte; men syndsbeholdelse gør os i stand til at modtage den (1 Joh 1,9). Syndsbeholdelse er absolut nødvendig, ikke fordi den forandrer Guds holdning til os, men fordi den forandrer vores holdning til Gud. Når vi giver efter for Helligåndens overbevisende kraft til at angre og bekende vores synd, forandres vi.

Tilgivelse er også vigtig for vores egen åndelige sundhed. Manglende villighed til at tilgive nogen, der har forsyndet sig imod os, selv om de ikke fortjener tilgivelse, kan skade os mere, end det skader dem. Hvis en person har gjort noget forkert imod dig, og smerten bliver ved med at vokse i dig, fordi du ikke vil tilgive, tillader du dem at gøre dig endnu mere fortræd. Hvor sker det tit, at sådanne sårede følelser er skyld i splittelse og gnidninger i kirken. Uløste krænkelser mellem menighedsmedlemmer skader Kristi legeme.

Tilgivelse frigør et andet menneske fra vores fordømmelse, fordi Kristus har frigjort os fra sin fordømmelse. Det retfærdiggør ikke den andens handlinger imod os. Vi kan forliges med nogen, der har gjort uret imod os, fordi Kristus forligede os med sig selv, da vi forsyndede os imod ham. Vi kan tilgive, fordi vi er blevet tilgivet. Vi kan elske, fordi vi er elsket. Tilgivelse er et valg. Vi kan vælge at tilgive på trods af den anden persons handlinger og holdninger. Det er at vise Jesu sande sindelag.

Hvordan kan vi lære at tilgive andre ved at fokusere på den tilgivelse, vi har i Kristus? Hvorfor er den tilgivelse en så afgørende del af vores kristne erfaring?

Til at tænke over

Genoprettelse og enhed

Matt 18,15-17

Hvilke tre trin giver Jesus os som kan hjælpe os til at løse konflikter, når et andet menighedsmedlem har forsyndet sig imod os? Hvordan skal vi anvende dette i vores moderne situationer?

Det råd, vi finder i Matt 18, er Jesu opfordring til at holde konflikter, der opstår inden for kirken, til en så lille gruppe som muligt. Derfor siger Jesus: "Hvis din broder forsynder sig imod dig, så gå hen til ham og drag ham til ansvar på tomandshånd" (Matt 18,15). Når antallet af dem, der bliver inddraget i en konflikt, stiger, breder striden sig, og andre medlemmers fællesskab bliver påvirket. Folk vælger side, og banen kridtes af. Men når kristne gør en indsats for at løse konflikter uden at indblande andre, i en kærlig kristen atmosfære og med gensidig forståelse, skabes en forligelsens ånd. Her kan Helligånden arbejde for, at parterne får løst deres uenighed.

Men af og til er personlige appeller om konfliktløsning ikke mulige. I sådanne situationer beder Jesus os om at tage en eller to andre med. Dette andet trin i forligelsesprocessen må kun foretages efter det første trin. Hensigten er at føre mennesker sammen, ikke adskille dem yderligere. Den eller de personer, som ledsager den, der er blevet forurettet, kommer ikke med for at bevise vedkommendes pointe eller tage del i fordømmelsen af den anden. De kommer i kristen kærlighed og medfølelse som rådgivere og bedepartnere for at deltage i processen med at bringe to mennesker sammen, som er kommet på kant med hinanden.

Der findes situationer, hvor alle forsøg på at løse problemet slår fejl. I sådanne tilfælde siger Jesus, at vi skal bringe sagen frem for hele menigheden. Han taler bestemt ikke om, at vi skal afbryde gudstjenesten sabbats formiddag med et spørgsmål om en personlig konflikt. Hvis de to første trin i processen ikke har været i stand til at forlige de to parter, er menighedsbestyrelsen det passende sted at tage problemet op. Igen må vi huske, at Kristi hensigt er forligelse. Det er ikke at gøre den ene side skyldig og frifinde den anden.

"Lad ikke forurettelse få lov til at udvikle sig til ondskab. Lad ikke såret blive så betændt, at det brister ud i giftige ord, som smitter de menneskers sind, som hører dem. Lad ikke bitre tanker få lov til at blive ved med at fylde dit sind og hans. Gå til din broder og tal med ham om sagen i ydmyghed og oprigtighed." (Ellen White, *Gospel Workers*, s. 499).

Til videre studium

Læs Ellen Whites artikel i *The Ellen G. White Encyclopedia*, "Forgiveness" [Tilgivelse], s. 825.

"Når Kristus bor i arbejdernes hjerte, når al selvished er død, når der ikke findes nogen rivalisering, ingen kamp om overherredømme, når enhed findes, når de helliger sig selv, så kærlighed over for hinanden ses og føles, da vil Helligåndens nådesstrømme falde over dem lige så sikkert, som hvert eneste bogstav og hver eneste tøddel af Guds løfte vil blive opfyldt." (Ellen White, *Selected Messages*, 1. bind, s. 175).

"Hvis vi på Herrens store dag står med Kristus som vores tilflugtssted, vores fæstning, må vi fjerne al misundelse, al kamp om at være størst. Vi må helt og aldeles ødelægge roden til sådanne vanhellige ting, så de ikke igen kommer til live. Vi må helt og fuldt stille os på Herrens side." (Ellen White, *Last Day Events*, s. 190).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Læs Kol 3,12-17. Drøft de kristne egenskaber, som Paulus opfordrer kirken i Kolossæ til at stræbe efter. Hvorfor er disse egenskaber grundlaget for al konfliktløsning? Hvordan vejleder de os i at følge de principper, som Jesus gav os i Matt 18,15-18?
2. Se på de lærdomme, vi finder i Kol 3,12-17. Hvorfor har de så afgørende betydning for enhed i kirken?
3. Når vi ser på vores kirke, dvs. Syvendedagsadventistkirken som et hele, hvad er da den største forhindring for at opnå den enhed, der skal til for at nå verden? Er det vores lære og tros punkter? Selvfølgelig ikke. Dette er jo selve det, Gud har givet os at forkynde for verden. Måske ligger problemet snarere i os, i vores medmenneskelige forhold, vores smålige misundelse, vores skænderier, vores selvished, vores ønske om magt, og en lang række andre ting. Hvorfor må du trygle Gud om, at Helligåndens kraft må frembringe de forandringer, der er nødt til at ske i dig, før vi kan se enhed i hele kirken?

Resume

Jesu Kristi evangelium handler om helbredelse og forvandling. Og når det sker, kan det ikke undgå at have indflydelse på vores forhold til andre. Bibelen giver os mægtige principper for og eksempler på, hvordan vi kan opnå et godt og nært forhold til andre, selv i en syndig verden.

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Find bibelske eksempler på mennesker, der bad for deres modstandere eller fjender.

Uddybende spørgsmål

- Er det let eller svært at tilgive?
 - Hvad er vi villige til at tilgive?
 - Uheld, misforståelser, ondskab?
- Hvad skal man gøre, hvis man kæmper med bitre tanker eller uvilighed til at tilgive, og man egentlig ikke ønsker at leve sådan?
 - Drøft spørgsmålet og giv hinanden gode råd
- Hvad er de vigtigste bede-emner, hvis du er i en personlig konflikt med et andet menneske?
 - Prøv at lave en liste over, hvad og hvordan I kan og bør bede i en sådan situation.
 - For dig selv og din holdning, for modparten og for det fællesskab I sammen er en del af.

Mødet med dagligdagen

- Konflikter går næsten altid ud over en tredjepart. Overvej, hvem der fx bliver ramt af ægteskabelig krise, arbejds konflikter, personstrid i menigheden.

Personligt kristenliv

- Tænk over de konflikter eller uoverensstemmelser, du evt. har eller har haft med andre menighedsmedlemmer? Eller som du har oplevet hos andre i menigheden?
 - Hvor meget skyldtes det forskellig personlighed?
 - I hvor høj grad mente du dengang, at du havde absolut ret? Mener du det samme i dag?
 - Hvor vigtig eller hvor ubetydelig var årsagen?
 - Hvad skete der, som løste dem?
 - Hvad har du lært af dem, som du i dag kan bruge til at forebygge lignende konflikter?

Til eftertanke

"Én af de mest almindelige synder, som har de mest ødelæggende følger, er hægen om et utilgivende sindelag." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 5. bind, s. 170).

